

Republika Hrvatska
Županijski sud u Sisku
Sisak, Trg Ljudevita Posavskog 5

Poslovni broj: Gž-921/2022-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Županijski sud u Sisku u vijeću sastavljenom od sudaca Martine Budinski Modronja, predsjednice vijeća, Zlatane Bihar, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, te Alenke Lešić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Stojanovića, OIB: 54985640782, iz Brodarice, Glavičine 33, kojega zastupa punomoćnik Josip Tomas, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika KRUG ŠIBENIK d.o.o., OIB: 79029068706, Šibenik, Jurja Barakovića 2, kojega zastupa punomoćnik Krešimir Škarica, odvjetnik u Zagrebu, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Šibeniku, poslovni broj: Pn-76/2021-16 od 11. listopada 2022., u sjednici vijeća održanoj 26. rujna 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se djelomično kao neosnovana žalba tužitelja i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj Pn-76/2021-16 od 11. listopada 2022. u dijelu pod točkom I. izreke kojim je odbijen tužbeni zahtjev za isplatu 10.617,82 eur/80.000,00 kn s kamatama od podnošenja tužbe do isplate.

II. Djelomičnim uvažavanjem žalbe tužitelja preinačava se presuda Općinskog suda u Šibeniku u dijelu pod točkom I. izreke kojim je odbijen tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 2.654,46 eur/20.000,00 kn s pripadajućim kamatama i zahtjev za objavu presude, kao i u odluci o troškovima postupka sadržanoj pod točkom II. izreke i sudi:

Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 2.654,46 eur s kamatama od 25. studenog 2021. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovackim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za

varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

Nalaže se tuženiku da o svom trošku, na portalu Šibenski portal, na početnoj stranici i bez komentara objavi ovu presudu.

Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 99,54 eur, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 113,15 eur, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se, kao neosnovan, zahtjev tuženika za naknadu troška sastava odgovora na žalbu.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom je suđeno:

"I Odbija se tužbeni zahtjev, koji glasi:

"1. Nalaže se tuženiku KRUG ŠIBENIK d.o.o., Šibenik, Jurja Barakovića 2, OIB:79029068706, da tužitelju JOSIPU STOJANOVIĆU iz Brodarice, Glavičine 33, OIB:54985640782, isplati iznos od kn 100.000,00 kn (13.272,28 EUR-a) sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinansijskim trgovackim društвima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

2. Nalaže se tuženiku KRUG ŠIBENIK d.o.o., Šibenik, Jurja Barakovića 2, OIB:79029068706 da na portalu Šibenski portal o svom trošku, na početnoj stranici i bez komentara, objavi u cijelosti ovu presudu."

II Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana na ime naknade parničnih troškova tuženiku isplati iznos od 1.250,00 kn (165,90 EUR-a)."

2. Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 88/05., 2/07.- odluka USRH, 84/08., 96/08. - odluka USRH, 123/08., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 43/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. – dalje: ZPP) s prijedlogom da drugostupanjski sud prvostupansku presudu preinači, a podredno da istu ukine i predmet vrati судu prvog stupnja na ponovno suđenje. Potražuje trošak sastava žalbe te sudske pristojbe za istu.

3. Tuženik je u odgovoru na žalbu predložio drugostupanjskom судu žalbu tužitelja odbiti i obvezati ga da mu naknadi trošak sastava odgovora na žalbu.

4. Žalba je djelomično osnovana.

5. Predmet spora je zahtjev za naknadu neimovinske štete koja je tužitelju nastala objavom članka 25. kolovoza 2021. na elektroničkom mediju - mrežnoj stranici Šibenski portal pod nazivom „Telegram otkriva: Jolly nezakonito iz stečaja uzeo robu za 6,9 milijuna kuna...“, uz koji (novčani) zahtjev tužitelj kumulira i zahtjev da tuženik ovu presudu objavi u istom mediju.

6. Među strankama nije sporna aktivna i pasivna legitimacija te sadržaj objavljenih informacija. Sporno je li objavljena informacija utemeljena na točnim činjenicama, odnosno je li tuženik poduzeo sve mjere za provjeru njihove točnosti, je li postojalo opravdano zanimanje javnosti za njihovu objavu i je li tuženik pri objavi tih informacija postupao u dobroj vjeri.

7. U postupku pred prvostupanjskim sudom je tvrđeno:

- da je tužitelj poznati poduzetnik ne samo u lokalnoj sredini gdje živi i djeluje, već i na području cijele Hrvatske,
- da isti zapošljava veći broj ljudi,
- da je rad tužitelja medijski i ranije praćen, jer se i prije objave spornog članka u raznim medijima pisalo o njegovom privatnom životu i prijateljstvu s nekadašnjim ministrom financija i potpredsjednikom Vlade RH, ali i o njegovom poslovnom djelovanju, prije svega poslovanju trgovačkih društava u njegovom vlasništvu,
- da je tužitelj javnosti poznat pod nadimkom Jolly, koji ujedno predstavlja dio naziva trgovackog društva čiji je on vlasnik i osnivač - Jolly Auto Line d.o.o.,
- da je tuženik 25. kolovoza 2021. prenio tekst koji je izvorno objavljen na portalu Telegram.hr, nakon što je glavna urednica portala dobila na uvid nepravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu prema kojoj je društvo Jolly Auto Line d.o.o. obvezano drugom trgovackom društvu predati pokretnine koje u svom posjedu drži vez valjane pravne osnove, a čija je vrijednost procijenjena na 6,9 milijuna kuna,
- da sadržaj objavljenog članka odgovara sadržaju nepravomoćne sudske presude Trgovačkog suda u Zagrebu,
- da se u naslovu samog članka navodi ime i prezime tužitelja, kao fizičke osobe,
- da je uz sporni članak objavljena i fotografija tužitelja.

8. Polazeći od navedenih utvrđenja, prvostupanjski sud zaključuje da je s obzirom na rad i djelovanje tužitelja, ali i njegova poznanstva s osobama iz politike, postojalo opravdano zanimanje javnosti za objavu sporne informacije koja je prvo objavljena na portalu Telegram.hr, a onda i na drugim portalima; da je tuženik o radu i poslovanju tužitelja i trgovackih društava u njegovom vlasništvu pisao i ranije, objavljajući i one informacije koje mu idu u prilog; da je točnost spornih informacija prije njihove objave provjerio, pa kako je riječ o točnim informacijama, stav je prvostupanjskog suda da je tuženik oslobođen odgovornosti za štetu u smislu odredbe članka 21. stavak 4. Zakona o medijima („Narodne novine“, broj: 59/04., 84/11. i 81/13. – dalje: ZM) neovisno o tome što naslov članka i fotografija tužitelja iznad njega kod prosječne osobe izaziva asocijaciju da bi se tekst članka odnosio na

tužitelja kao fizičku osobu, koji je javnosti poznat upravo pod nadimkom Jolly, koji je identičan dijelu naziva trgovačkog društva na koje se tekst članka odnosi.

9. Prije svega valja reći da ovom sudu nije prihvatljiva teza da bi javnost bila opravdano zainteresirana za objavu spornih informacija zato što tužitelj poznaje ili je prijatelj s određenim javnim osobama (političarima), čiji društveni i poslovni život mediji prate, jer tužitelj nije javna osoba time što poznaje i/ili se druži s takvima osobama. Naime, nije prihvatljivo da bi svaka osoba koja poznaje neku javnu osobu, s njom se druži ili surađuje, time postala javna osoba po svim kriterijima po kojima bi se takva osoba imala procjenjivati. Samo u odnosu na one osobe koje obavljaju javnu službu ili dužnost, postoji interes i medija i javnosti da saznaju informacije u vezi s javnom službom ili dužnosti koju one obavljaju (članak 7. stavak 2. ZM) i u tim slučajevima takva osoba treba pokazati veći stupanj tolerancije na kritiku od običnog građanina.

9.1. Međutim, kako nije sporno da je tužitelj poduzetnik koji posluje na području cijele države i zapošljava već broj ljudi, pa je tako po svom radu i poslovnom djelovanju poznat i izvan lokalne sredine, zbog čega je njegov poslovni život medijski praćen i ranije, mogla bi se opravdati teza tuženika da je ipak postojao interes javnosti da sazna određene informacije u vezi s radom i djelovanjem trgovačkog društva u njegovom vlasništvu, što je samo jedna od pretpostavki iz članka 21. stavak 4. alineja 3. ZM koje kumulativno moraju biti ispunjene da bi nakladnik s uspjehom otklonio svoju odgovornost za štetu. Naime, nužno je da se pritom radi o informaciji utemeljenoj na točnim činjenicama ili na činjenicama za koje je autor imao osnovani razlog povjerovati da su točne i poduzeo je sve potrebne mjere za provjeru njihove točnosti i da je postupao u dobroj vjeri.

10. Iako je tuženik u sadržaju samog članka točno prenio sadržaj nepravomoćne presude Trgovačkog suda u Zagrebu – da je društvo Jolly Auto Line d.o.o. naloženo predati pokretnine čija je vrijednost procijenjena na iznos od gotovo sedam milijuna kuna, a koje ono drži u posjedu bez valjane pravne osnove, jer ih nije zakonito stekao u stečajnom postupku nad društvom MBR d.o.o. u stečaju – prvostupanjski je sud zaključak o tome da je objavljena informacija utemeljena na točnim činjenicama pogrešno kreirao isključivo na temelju sadržaja predmetnog članka, zanemarujući naslov članka i fotografiju tužitelja koja je iznad samog članka objavljena.

11. Naime, sam naslov „Telegram otkriva: Jolly nezakonito iz stečaja uzeo robu za 6,9 milijuna kuna“, a onda i dio teksta koji se iza njega otkriva „...Telegram je dobio na uvid nepravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu donesenu protiv Josipa Stojanovića. Poduzetnik Josip Stojanović, puno poznatiji kao Jolly našao se pod“, kod prosječnog čitatelja ostavlja dojam da se sadržaj članka odnosi na fizičku osobu (tužitelja), koji se našao pod optužbama (što insinuira postojanje odnosno vođenje kaznenog postupka protiv njega) da je nezakonito otuđio robu vrijednu gotovo sedam milijuna kuna.

11.1. Imajući na umu prethodno opisani sadržaj ostatka članka, prema kojem se sporno otuđenje odnosi na trgovačko društvo Jolly Auto Line d.o.o. (a ne na tužitelja kao fizičku osobu) i na parnicu trgovačkog suda Trgovačkog suda u Zagrebu (a ne na kazneni postupak), osnovano tužitelj žalbom ukazuje da je tuženik naslov članka, pored kojeg je objavio tužiteljevu fotografiju, utemeljio na neistinitim

činjenicama kako bi na taj (senzacionalistički) način privukao što veći broj čitatelja, pri čemu su se samo oni čitatelji koji su tekst članka otvorili i do kraja ga pročitali mogli informirati da se sporne informacije ne odnose na tužitelja i da se protiv njega ne vodi nikakav kazneni postupak.

11.2. Iako je odredbom članka 3. stavak 1. ZM zajamčena sloboda izražavanja, zadaća medija je objektivno i cijelovito izvještavati javnost i pružiti im istinitu, uravnoteženu i provjerenu informaciju, pri čemu su dužni suzdržavati se od bilo kakvih manipulacija, pa tako i onih da naslovima u kojima iznose netočne (lažne) informacije privlače veći broj čitatelja plasirajući im onda u sadržaju članka informacije koje se ne podudaraju sa njegovim naslovom.

11.3. Mediji moraju biti svjesni da se u konkretnom slučaju radi o nedopuštenom obliku informiranja, pa kada se makar i u samom naslovu članka iznose neistinite informacije kojima se zadire u nečiju privatnost, dostojanstvo, čast i ugled, mora postojati svijest i o ozbiljnim posljedicama koje takvo pisanje znači za osobu o kojoj se na taj način piše i nakladnik ne može s uspjehom otklanjati svoju odgovornost za štetu koja je takvom objavom učinjena pozivajući se na to da je sadržaj ostatka članka (izvan naslova) utemeljen na točnim i provjerenim informacijama. Tim više što su svi svjedoci, tužiteljevi poslovni partneri, prijatelji i suradnici, suglasno iskazivali o tome da su, čitajući sporni tekst, stekli dojam da je tužitelj osoba koja protupravno postupa. To znači da je šteta tužitelju počinjena već iznošenjem neistinitih informacija u naslovu članka, pa kad se isto poveže s objavom njegove fotografije iznad samog članka, nema dvojbe da su objavljene informacije o tužitelju objektivno podobne naštetiti njegovom ugledu i časti.

11.4. Kako su i tužitelj i saslušani svjedoci Andrija Bratičević, Blaž Šepček, Dean Šarac i Lidka Kulić Ujević potvrđili da su objavljene informacije utjecale na duševno zdravlje tužitelja koji je uslijed stresa uzrokovanoj objavom spornog članka, imao problema s povišenim krvnim tlakom, morao se pravdati pred poslovnim partnerima i potencijalnim kupcima da nije počinio protupravne radnje koje mu se stavljuju na teret, onda nema dvojbe da je objava spornog članka uzrokovala povredu tužiteljeva prava osobnosti. Pritom je potpuno neodlučno što se u naslovu članka navodi da je tužitelj otuđio robu, dok iz iskaza saslušanih svjedoka proizlazi da se radilo o novcu, jer je tužitelj u svakom slučaju prikazan u negativnom kontekstu, kao osoba koja je nezakonitim radnjama otuđila i zadržala vrijedne stvari.

12. Slijedom navedenoga, u postupku pred prvostupanskim sudom ostvaren je žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava kada je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbijen pozivom na odredbu članka 21. stavak 4. ZM.

13. Vodeći računa o svim kvalifikatornim okolnostima iz članka 1100. stavak 2. u vezi članka 19. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18. i 126/21. – dalje: ZOO), cilju kojemu služi pravična novčana naknada, ali o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom, ovaj sud smatra da težina povrede tužiteljevog prava osobnosti opravdava dosudu pravične novčane naknade u iznosu od 2.654,46 eur, dok je u preostalom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja neprimjereno visoko postavljen.

14. Valjalo je stoga, na temelju odredbe članka 368. stavak 1. ZPP, žalbu tužitelja djelomično odbiti i prvostupansku presudu potvrditi u djelu kojim je tužbeni

zahtjev odbijen za iznos od 10.617,82 eur/80.000,00 kn, dok je u preostalom dijelu, na temelju članka 373. točka 3. ZPP, žalbu tužitelja valjalo uvažiti i prvostupanjsku presudu preinačiti te tužitelju dosuditi iznos od 2.654,46 eur s pripadajućim zateznim kamatama od podnošenja tužbe (članak 1103. ZOO) do isplate po stopi određenoj člankom 29. stavak 2. ZOO.

15. Kako se popravljanje štete, pored isplate pravične novčane naknade, može postići i nalogom za objavu presude kojom se utvrđuje povreda prava osobnosti (članak 1099. ZOO), čime se javnosti i svima onima kojima je sporni članak bio dostupan daje na znanje da su objavljene informacije bile neistinite (i u kojem dijelu), prvostupanjsku je presudu i u tom dijelu valjalo preinačiti te prihvati zahtjev tužitelja za objavu ove presude.

16. Kako je djelomičnim preinačenjem prvostupanske presude promijenjen uspjeh stranaka u sporu (tužitelj je tako u sporu uspio u omjeru od 20 %, a tuženik u omjeru od 80%), primjenom odredbe članka 154. stavak 2. ZPP, tuženik, koji je u većoj mjeri uspio u sporu, i dalje ostvaruje pravo na naknadu troška sastava odgovora na tužbu, ali u postotku preostalom nakon obračuna postotaka u kojima su on i tužitelj uspjeli u sporu (80 % - 20 % = 60 %). Na izložen način tuženiku je, umjesto 165,90 eur/1.250,00 kn, valjalo priznati troškove postupka u visini od 99,54 eur.

17. Tužitelju, koji je sa žalbom uspio u omjeru od 20 %, razmijerno tom uspjehu priznat je trošak sastava žalbe u iznosu od 41,48 eur (20 % od 207,38 – Tbr. 10/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – „Narodne novine“, broj: 142/12., 103/14., 107/15. i 37/22.), kao i trošak sudske pristojbe na istu u iznosu od 71,67 eur (20 % od 358,35 eur – Tar. br. 3/1 Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi – „Narodne novine“, broj: 53/19).

18. Tuženiku, kao nepotreban za donošenje odluke o žalbi (članak 155. stavak 1. ZPP), nije priznat trošak sastava odgovora na žalbu.

U Sisku 26. rujna 2024.

Predsjednica vijeća
Martina Budinski Modronja

Broj zapisa: **9-3086d-1e12f**

Kontrolni broj: **0cafe-cd3e5-b05f0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisani sljedećim certifikatom:
CN=Martina Budinski Modronja, O=ŽUPANIJSKI SUD U SISKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Sisku potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.